

ко гласа-тъ ѿ става по теменъ, тъй щото понѣко-
ги едвамъ се чуе. Дихание-то произвожда единъ
гласъ почти *металически*, или гласъ що мѣза на
крѣсака-тъ на едно петле, на лаяние-то на едно
малко куче. Кожа-та на тѣло-то е горѣща и трѣс-
ка-та доволно силна; гърло-то е болезнено, най-
наче като се натисне. Дѣте-то пада подъ единъ
сжнъ захласнхтъ, въ кого-то издихание-то му из-
дава единъ такъвъ гласъ като че вѣтхра-тъ прѣ-
минува прѣзъ една хуниа. Ако распаление-то не
се вжспре додѣто е въ това положение, то гржк-
лана-тъ изцѣло, въ нѣколко часа, се облича отъ
бѣло-темни-тъ ции и дихание-то става тжй трудно,
щото лицето се забруждава и засинява, гърди-тъ
едвамъ се движхтъ, и дѣте-то показва сѣкакво
старание за да може по лесно да си зема диха-
ние-то. Въ такъвъ случай ако би да дойдхтъ храч-
ки и послѣ ции, то дихание-то се улеснява и об-
що-то положение подобрѣва; понѣкоги единъ потъ
или една изобилна пикочъ, докарватъ добро слѣд-
ствие. Въ противенъ случай, дихание-то отъ труд-
но става по трудно, и дѣте-то изджхва мѣжду нѣ-
кои спазмодически явления.

Загърлица-та е една твхрдѣ силна болѣсть;
понѣкоги нѣколко часа раздѣлхтъ началото ѿ отъ
смжрът-та. Тя има гомѣма наклонность за да се
повржца, или да напада членове-тъ отъ сжща-та
фамилиа.

Лѣчение. Щомъ се узнае че загърлица-та е